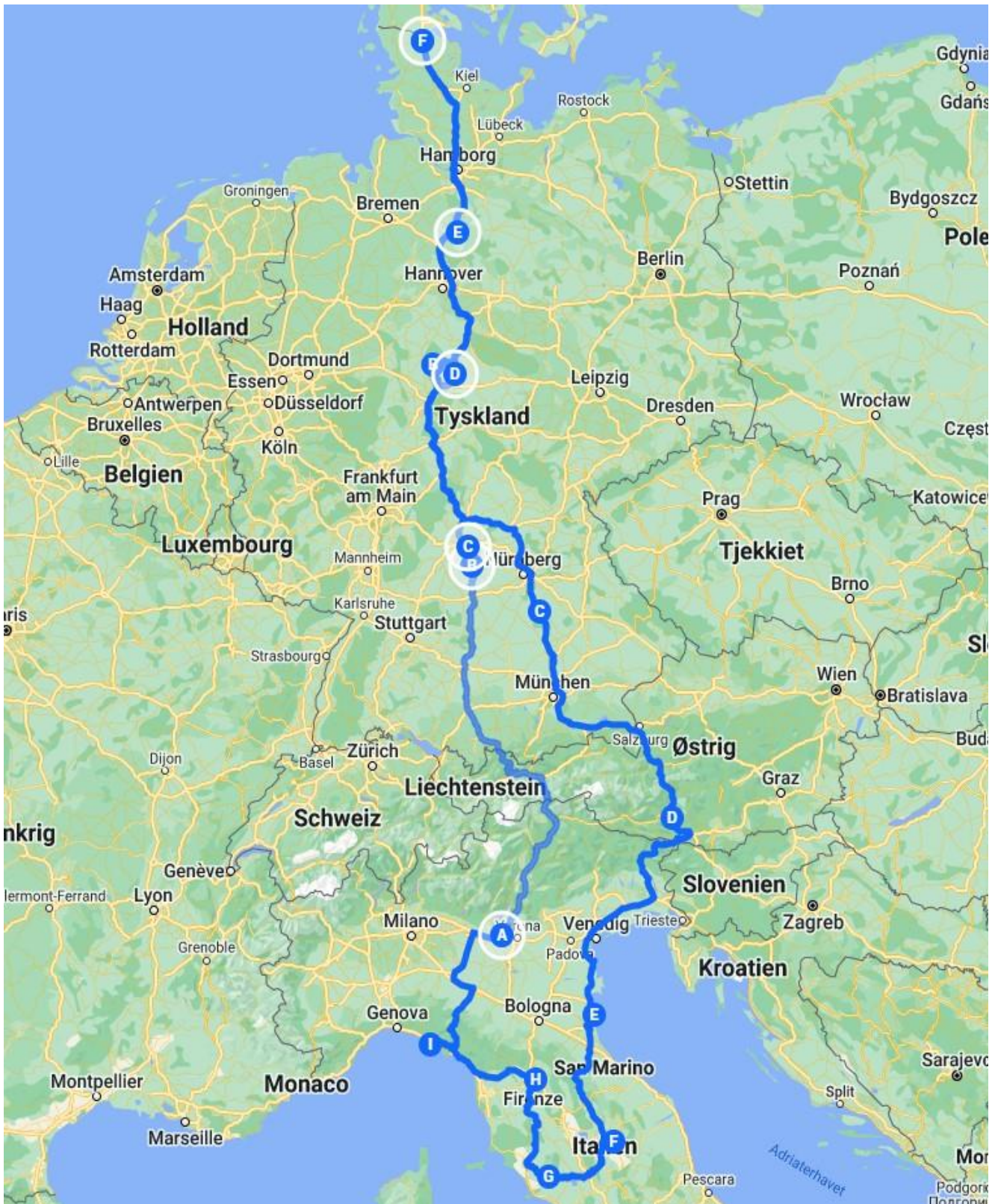

2022 med Boris på tur til det nordlige Italien.

Corona SHIT 😞, fik os til at aflyse turen til Kroatien og Italien, som var planlagt til forsommeren 2020. 🤔😞😞

I 2021 ville Corona også være med, til at bestemme, men heldigvis fik vi mulighed for, at tage en lidt kortere tur over Østrig til Kroatien og hjem via Lazise. En fantastisk dejlig sensommertur, hvor vi fik tre uger med dejlig Indian Summer med temperaturer mellem 20 og 28 °C. ([Læs mere her](#))
Ja, og den planlagte tur til Skotland i 2020 blev udsat endnu en gang, så vi kiggede lidt i skuffen, og fandt en tur til Norditalien frem, som vi vil bruge til forsommerturen. Og så må vi improvisere lidt undervejs. 🤔🤔🤔

onsdag, den 1. juni 2022:

Etape 1: Flensburg til Lippoldsberg (D)

Afgang: 60.253 - Ankomst: 60.682 km - Dagens etape: 429 km.

Endelig får jeg tid til at skrive de sidste 2 dages oplevelser, og så opdager jeg, at mine filer til at skrive i, IKKE er blevet flyttet over på den bærbare. Eller også er det Putin, der har en finger med i spillet.

På vej mod Weser Bergland

Men vi havde overnattet ved IMC, og været en tur i CityPark for at handle lidt, inden vi gik tidligt til køjs, for at være tidlig klar efter morgenmad. Der var i øvrigt 2 andre campere, hvor de også sov, men vi var de første, der låste os ud ad porten kl. 07.00, og satte kursen mod Hamborg. Undervejs så vi en Trane, der stod på marken, og lidt senere ved Bordesholm, gik der en Emu / Struds i det høje græs. Øjnene blev gnedet lidt, men strudsen var der stadig. Ved Rast Lüneburger Heide var det tid til rast i 15 °C og klar sol. Efter pausen mødte vi en lang konvoj af lastbiler på den ujævne vej, hvor tænderne klappede af de mange ujævnheder. Vi var glade, da vi drejede fra lige efter Hannover, og kørte ad Bundesstrasse mod Lippoldsberg. Undervejs i Weser Bergland fik vi fyldt op med diesel til 0,20 € under gårdsdagens pris, idet Tyskland havde sænket brændstofafgifterne. Det gik op og ned ad de mange bakker og kl. 13.00 kunne vi i 16 °C og sol køre ind på "Stellplatz Weserbergland", hvor især Boris nød det dejlige saftige græs omkring Camperen. På en gåtur rundt på pladsen kunne vi se, at der var en storkerede, hvor der var unger, og på den anden side af Weser kunne vi se den anden halvdel af forældreparret samle føde til ungerne. Efter en lille rundtur i Lippoldsberg gik vi tidligt i seng, så vi kunne hvile ud efter nogle anstrengende dage med besøg derhjemme. Samtidig gav det mulighed for at få sovet ud til i morgen, men lad os nu se. Godnat!

Udsigt fra vores plads på Stellplatz Weserbergland

torsdag, den 2. juni 2022:

Etape 2: Lippoldsberg til Greding (D)

Ankomst: 61.091 km - Dagens etape: 409 km. Turen indtil nu: 838 km.

Vi vågnede tidligt, men Boris syntes godt, vi kunne tage en enkelt nikker mere, og klokken blev 08.15, hvor vi som de første kunne køre ud fra Stellpladsen i 9 °C, og sætte kursen ad Bundesstrasse langs med floden Weser.

Gåtur i Greding

Fremme ved Hann. Münden drejede vi væk fra Weser / Fulda for at køre ad serpentineveje op til A7 nord for Kassel. Nu gik det mod syd, men lige nord for Würzburg kørte vi ind på en raststation, for at blive lettet, og for at fortælle vores GPS, at vi ikke ville igennem kø på A3, men i stedet ville køre gennem Kitzingen og tage B8 mod Fürth og Nürnberg. Ved Mainbernheim kørte vi et længere stykke langs en flot gammel bymur. Fremme ved Fürth krydsede vi Main / Donau kanal og fulgte den mod Nürnberg, hvor vi senere kørte over på A9 for at køre de sidste 37 km frem til Greding, hvor vi kl. 13.50 kunne parkere på pladsen ved Bauer Keller i høj sol og 23 °C. Både Boris og vi nød den dejlige natur rundt om pladsen og gik senere en tur ind til Greding centrum. Det var en tur med forhindringer, idet broen over floden var spærret. Vi fulgte bilvejen over til midtbyen, hvor vi nød de gamle huse. Da vejen var "farlig" derover, søgte vi andre muligheder, og fandt en lille gangbro et stykke syd for vejbroen, som vi kunne zigzagge hjem over. Tilbage ved Camperen nød vi det udenfor indtil restauranten åbnede, og vi kunne få lidt godt at spise. Tilbage ved camperen var kun at skrive lidt og gøre klar til morgendagens etape, hvor vi regner med at spise morgenmad tidligt, og så at komme tidligt af sted, men lad os nu se. For som vi siger – Vi er på ferie, Ikke på flugt!

Parkeret for natten

fredag, den 3. juni 2022:

Etape 3: Greding til Pesenthein (A)

Ankomst: 61.497 km - Dagens etape: 406 km. Turen indtil nu: 1.244 km.

Vi gik tidligt i seng, for at være friske næste morgen, og det lykkedes, for kl. 06.45 var vi klar til at køre videre i 13 °C. Snart var vi ude på A9 med kurs mod München, og passerede Audis hjemby, Ingolstadt, hvor der var en del trafik som kørte fra Autobahnen, men så blev der mere plads til os. Vi kørte gennem Hallertau området, hvor humlen gror, og planterne var allerede op til

Med Humle i vejkanthen

3 m høje, og vi håber på en god høst, så Bayern kan få noget godt Bajersk øl. Vi nærmede os nu München, og kunne se 2 rækker af store fly, som fløj hen over os på at lande på 2 parallelbaner på München Lufthavn. Snart var vi fremme hvor A99 drejer udenom München, ved det store stadion, hvor der er bygget en kæmpe vindmølle på "Murbrok-bjerget ved siden af, men den stod stille for det var helt vindstille. På vejen rundt om München var der tæt trafik, og pludselig så vi skiltet med Stau, men heldigvis var uheldet ikke langt foran os, så vi slap hurtigt forbi. Kort efter kørte vi over på A8 mod Salzburg / Innsbruck, og ved

Rastepladsen Holzkirchen holdt vi pause for at købe en Vignette til de Østrigske Autobahner. Vel tilbage på A8 kunne vi høre i trafikradioen, at der var Kolonnenabfertigung for lastbiler til Innsbruck/Brenner passet. De sidste kilometer før Inntal Autobahnen, måtte vi køre i venstre spor idet lastbilerne kørte i sneglefart i begge de højre spor – De troede nok, de kom hurtigere frem, men kort efter var der lukket for lastbiloverhaling, så de måtte ind i højre spor. Det gav plads til os, så vi let kom forbi Rosenheim og over grænsen til Østrig. Nu gik det ad A10 op ad Tauernautobahnen, hvor vi kunne nyde de flotte bjergmassiver, hvor der stadig var sne nogle steder. Vi kørte igennem 11 tunneller, hvoraf de 2 længste var på hhv. 5.797 m og 6.800 m. Efter sidste tunnel kørte vi ned mod Kärnten, på broer som hang på bjergsiderne. Små 10 km. før campingpladsen kunne vi dreje fra Autobahnen, og køre ad Bundesstrasse langs Millstätter See, og var fremme ved "Terrassen camping, Pesenthein", hvor vi var kl. 12.07. Vi var heldige, at samme plads, som vi havde nydt udsigten fra i september sidste år var ledig, og her kunne vi stille camperen i 22 °C og nyde det flotte solskinsvejr. Hen ad eftermiddagen tog jeg cyklen til Millstatt for at handle lidt ind i supermarkedet Billa. Vel tilbage på campingpladsen nød vi den fantastiske udsigt over Millstätter See, og det flotte solskin, hvor temperaturen i skyggen sneg sig op på 27 – 28 °C, og senere den dejlige aften, hvor vi nød den dejlige lune brise indtil sengetid.

Udsigten fra vores plads

Lørdag, den 4. og søndag, den 5. juni 2022:

Vi blev i Pesenthein

Morgenkaffen nydes

Begge dage havde vi besluttet skulle være afslapning på campingpladsen, hvor vi nød den fantastisk dejlig udsigt over Millstätter See og de flotte grønne bjergskråninger rundt om søen. Vi fik nydt solen og at sidde i skygge under markisen, når temperaturen sneg sig op over 30 °C i skyggen. Begge dage kørte vi en tur på cykel ind til Millstatt, for at se lidt på området og turistlivet i byen og på søen. Lige nu sidder jeg og skriver på dette, mens jeg kan se over computerskærmen ud over søen og den lille by Dellach, hvor vi var første gang vi stiftede bekendtskab med Kärnten og Millstätter See – Og vi komme gerne igen se-

ner. Vi var gået tidligt i seng, så vi kunne komme tidligt afsted i morgen, men kl. 22.00 blev vi vækket af fyrværkeri, fra en 30 års fødselsdag nede på strandcafeen. Nå, men vi faldt hurtigt i søvn, men kun for at blive vækket af skybrud med hagl, torden, lyn og masser af regn. Da vi havde vænnet os til "klikken" fra hagl / regn, på taget faldt vi i søvn igen, men kun for en ½ time, for nu kørte byens alarm, med 3 runder. Min bemærkning forhåbentlig sover Putin, så det er "Feuerwehr" der må ud til en kælder. Det blev ikke til så meget søvn i løbet af natten, for Boris var blevet "stresset" af larmen, og trissede rundt hele natten, og næste morgen ville han ikke spise.

En aftendrink ved Millstätter See

mandag, den 6. juni 2022:

Etape 4: Pesenthein til Casal Borsetti (I)

Ankomst: 61.898 km - Dagens etape: 401 km. Turen indtil nu: 1.645 km.

Lidt klatøjede stod vi op kl. 06.15, og fik morgenmad, og forsigtigt fik gjort klar til afgang (Så vi ikke vækkede naboerne), og kl. 07.20 kunne vi, i 13 °C og mens solen kom op over bjergene, køre ud fra den dejlige campingplads i Pesenthein. Vi kørte mod øst til Radenthein, hvor vi fik tanket diesel (Fuld tank – billigste til nu). Vi fortsatte gennem dalen frem til Villach, hvor vi for en gang skyld ikke valgte retningen mod Kroatien, men mod Tarvisio i Italien. Vi havde valgt, at køre ad ikke betalingsveje frem til vores mål, så vi kørte igennem skidestinationen Tarvisio Dreiländer-

Ad hullede vej over Po-deltaet

eck, og kunne se op til løjperne. Længere fremme kørte vi forbi en by med en lang Middelalder bymur rundt omkring. Vi kørte igennem en flot dal, nu kl. 10.00 i 25 °C, og flot solskin. Igen-gennem dalen kørte vi siden af "Autotrada 24", som går gennem mange tunneller. På vores vej gennem dalen kørte vi også gennem flere tunneller, og kom forbi flere små landsbyer. Til gengæld kan vi sige, at vi havde en flot udsigt, det meste af vejen. Efter vi kom ud af dalen, kørte vi vest om Udine, og videre ned mod Venedig, nogen steder ad ujævne veje, og gennem vinmarker, bl.a. ved Piavon. En noget anderledes oplevelse, end på Au-

tostrada. Nogen steder var temperaturen oppe på 30 °C, og kort før Venedig kørte vi over på "gratis" Autostrada udenom byen, og kunne fortsætte på E55 mod Ravenna. Her kørte vi tæt på Venedig bugten, men kunne ikke se ud over bugtens lave vand. Længere fremme kom nærmere ud til Adriaterhavet, og kunne nogen steder se ud over det blå hav. Flere steder så vi hejrer der stod ved vandhuller, men ingen Flamingoer, som sidst vi var her. Snart var vi fremme hvor vi drejede fra og kørte, ad en smal bagvej ned mod Casal Borsetti, hvor vi tjekkede ind kl. 14.20 i 27 °C på "Camping Village Adria". Da der var middagslukning til kl. 15.00 kiggede vi lidt på området, inden vi fik os placeret på plads 509 tæt ved Pool området, hvor vi nød resten af dagen, bortset fra myggene, som overraskede os indimellem.

En af Po-deltaets flod-arme

tirsdag, den 7. juni 2022:

Vi blev i Casal Borsetti

Ved den lille havn i Casal Borsetti

Vi nød morgenmaden foran Camperen, men jeg tror også myggene nød at få lidt morgenmad. Vi opgav dog ikke kampen, og efterhånden som solen og varmen fik overtaget, så gemte myggene sig igen i hækkene. Senere på dagen gik vi en tur ned til stranden, hvor vi mødte et par flinke strandbetjente, som fortalte at man ikke måtte have hund med på denne strand, men henviste til en anden strand. De var meget forstående for at vi ikke skulle bade, men kun se hvordan der så ud. Vi fortsatte vores planlagte gåtur ind til Casal Borsetti som skæres igennem af en lille flod, vist en af Po-deltaets mange udløb. Vi gik over gangbroen og helt ned til udløbet af floden for at se ud over stranden og ned mod Ravenna, hvor der lå et krydstogtskib og ventede ved en anløbsbro. På

vej tilbage til camperen, var Karin forbi et lille apotek, for at købe en spray, som forhåbentlig kan hjælpe med at reducere myggeplagen. Ellers blev dagen nydt på campingpladsen, og sidst på eftermiddagen trak der skyer op, som slap noget vand, men ikke i sammenligning med sidste nat i Pesenthein. En god ting er at det frisker luften op, men ulempen er at myggene liver op, så resten af dagen holdt vi os mest indenfor.

Stranden ved Casal Borsetti

onsdag, den 8. juni 2022:

Etape 5: Casal Borsetti til Assisi (I)

Ankomst: 62.151 km - Dagens etape: 253 km. Turen indtil nu: 1.898 km.

På vej gennem Appeninerne

Vi vågnede op til en dejlig frisk luft, og kl. 08.00 kunne vi i flot solskin og 19 °C køre mod Casal Borsetti og videre ud til E55 mod Ravenna. Vi havde sovet rigtig godt alle 3, men myggene havde bidt god i Karin i aftes, så hun var lidt plettet og urolig til morgen. Vi kørte ad E55 i flot solskin og 20 °C gennem udkanten af Ravenna og videre over Po-deltaet. Da vi kørte forbi Rimini i udkanten af byen, kunne vi se over til San Marino, der ligger på en bjergtop mod vest. Vi fortsatte langs Adriaterhavet, og mellem Pesaro og Fano var det kun med stranden mellem os og Adriaterhavet. Ved Fano drejede vi væk fra kysten

Vi vågnede op til en dejlig frisk luft, og kl. 08.00 kunne vi i flot solskin og 19 °C køre mod Casal Borsetti og videre ud til E55 mod Ravenna. Vi havde sovet rigtig godt alle 3, men myggene havde bidt god i Karin i aftes, så hun var lidt plettet og urolig til morgen. Vi kørte ad E55 i flot solskin og 20 °C gennem udkanten af Ravenna og videre over Po-deltaet. Da vi kørte forbi Rimini i udkanten af byen, kunne vi se over til San Marino, der ligger på en bjergtop mod vest. Vi fortsatte langs Adriaterhavet, og mellem Pesaro og Fano var det kun med stranden mellem os og Adriaterhavet. Ved Fano drejede vi væk fra kysten

Stenbrud i Appeninerne

for at køre ind mod Appenninerne. Vi havde nogle fantastiske udsigter, mens vi kørte tværs gennem Appenninerne via Flaminia passet. Det sidste stykke gennem Appenninerne var der flere tunneller og vejen var blevet til Autostrada i nærheden af Gubbio, hvor vi kunne se gamle borge ligge på siden af bjergene. Efterhånden nærmede vi os Perugia, men inden drejede vi af for at køre mod Assisi, hvor vi 5 km før byen kørte ind på Campingpladsen "Green Village Assisi", hvorfra vi kunne se op til Assisi. Vi besluttede os for at bruge resten af dagen ved Camperen, da vi ikke orkede at gå rundt imellem byens mure i den kraftige sol og 30 °C. Til gengæld nød vi det i Markisens skygge.

Assisi i let dis

torsdag, den 9. juni 2022:

Etape 6: Assisi til Terme di Saturnia (I)

Ankomst: 62.334 km - Dagens etape: 183 km. Turen indtil nu: 2.081 km.

Vi havde haft lyn og torden i nattens løb, men til morgen var det igen tørvejr, med lyse skyer på himlen. Kl. 08.25 var vi klar til at køre fra campingpladsen, og vi havde besluttet os for at starte dagen med en lille omvej, så vi kørte op til Assisi og videre igennem Santa Maria degli Angeli, hvis imponerende kirke, som vi kunne se kuplen af fra campingpladsen. Ved Perugia kørte vi fra Autostradaen og over på en hullet og ujævn vej for at komme frem til Lidl, så vi kunne handle lidt fornødenheder ind. Bagefter kunne vi kl. 09.10 i 20 °C køre en kort strækning for at komme ud på Autostradaen forbi Perugia. Vi kørte igennem et flot terræn, hvor vi kunne se flotte byer på toppene af de små bjerge. Snart var det slut med Autostrada, og vi drejede over på en mindre vej ind gennem bjergene med kurs mod Orvieto. Det var

Assisi i morgendis

en oplevelse, hvor det snoede sig op og ned ud og ind ad smalle ujævne veje, hvor vi mødte lastbiler, og måtte snegle os forbi hinanden. Samtidig fik vi også nogle regnbyger, som generede kørslen og udsynet over dalene. Enkelte steder var der fine huse, med olivenlunde eller dyrkede marker. Vi kom også til nogle enkelte småbyer og ved Prodo kunne vi køre ned fra byen med en fantastisk flot udsigt mod en stor sø. Lige før Orvieto havde vi et fantastisk vue til Orvieto, som lå højt på en stejl klippe. Vi kunne kende byen fra tidligere køreture på A1 mod syd gennem Italien. Byen er nemlig en man lægger mærke til på grund af den barske beliggenhed. Inden vi kørte op bag om Orvieto fik vi tanket diesel. Nu snoede vi os igen op i bjergene, men nu var vejene noget bredere og et sted mødte vi en flot rød Ferrari. Kort efter Orvieto viste et skilt, at vi var kørt ud af Lazio og ind i Toscana, og langsomt

Orvieto bag Autostrada A1

begyndte udseendet af terrænet at skifte over til det, som vi kender samt ser i turistbrochurer fra Toscana. Med 20 km til målet drejede vi fra den større vej og kom igen ind på en smal snoet vej, som skulle føre os frem til Terme di Saturnia, hvor vi kl. 12.45, i regn og torden og 24 °C kørte ind på Camperpladsen L'Alveare dei Pinzi. Efter en kort runde fandt vi en fin "lige" plads ved udkørslen, hvor vi fik parkeret. Efter frokost og regnen var ophørt gik vi ned til "Cascade del Mulino di Saturnia", hvor vi nød det flotte naturfænomen, hvor den varme svovlholdige kilde, løber ned gennem nogle naturdannede bassiner. Selv om man

Vi møde endnu en Ferrari

kommer til at stinke af svovl så var der mange som nød den afslappende vandstrøm, men husk badet bag efter. Tilbage ved Camperen slappede vi af og fordøjede oplevelsen over et dejligt koldt glas hvidvin.

Indtryk fra "Cascade del Mulino di Saturnia"

fredag, den 10. juni 2022:

Etape 7: Terme di Saturnia til Fiesole (I)

Ankomst: 62.563 km - Dagens etape: 229 km. Turen indtil nu: 2.310 km.

Farvel til Terme di Saturnia

ujævn vej igennem skovbeplantning. Der blev rodet godt i olie-suppen, og man følte det som at køre i radiobil, sådan som der skulle drejes i rattet, frem og tilbage. Efterhånden var vi kommet frem til en større vej, som vi tog mod Grosseto, og senere kørte over på E78 mod Siena og Firenze. Indimellem kørte vi på længere stykker med Autostrada ellers var det på brede men noget ujævne trafikveje. Efter vi havde passeret Siena kørte vi forbi Chianti vindistriktet, og efterhånden nærmede vi os Firenze, hvor vi skulle køre igennem byen. På vej ned mod floden

Firenze set fra campingpladsen

Arno, kom vi forbi den nedlagte campingplads, vi havde været på tidligere, og kørte forbi "Piazzale Michelangelo" hvor vi om aftenen var gået op for at se ned over Firenze "by Night". Efter vi havde passeret Arno satte vi kursen mod Fiesole, Snart gik det op ad gennem store kurver, og da vi kom frem til Fiesole, drejede vi fra den store vej og kørte ad smalle gader gennem den gamle by, hvor der kun lige var plads til 1 bil, og så var der nogle skarpe hårnålesving. Kort før campingpladsen skulle vi dreje ind på en smal stejlt vej med "16% stigning" og gennem nogle sving, inden vi kunne køre op på pladsen foran receptionen på Camping Panoramico Fiesole. De sidste 4 - 5 kilometer var godt nok en oplevelse! Vi fik tjekket ind i 25 °C og fik plads 111 på en hylde ned mod Firenze. Desværre var hækken blevet for høj til vi kunne se Firenze tydeligt, men i aften går vi op til Poolen, der ligger nogle meter højere lige bag ved vores camper, for at se Firenze "by Night". Det var flot at se, men intet slår udsigten fra "Piazzale Michelangelo, den er helt fantastisk, både dag og nat. Så kommer du forbi, så lav et lille foto ophold!

Landsby undervejs

Aftenstemning ved Camperen

lørdag, den 11. juni 2022:

Etape 8: Fiesole til Deiva Marine (I)

Ankomst: 62.759 km - Dagens etape: 196 km. Turen indtil nu: 2.506 km.

Udsigt undervejs

op". Vi kom godt gennem bydelen, og drejede ad en anden smal snoet vej, men heldigvis var der ikke meget trafik. GPS'en var ved at lave et nummer med os, og lokke os ned ad en kort meget stejl og kun 2,5 m bred vej. OK, der var plads til camperen, men vi foretrak en omvej og kørte igennem forstæderne i Firenze for at finde et supermarked, men da vi kom derhen var P-pladserne fyldt helt op, så vi satte kursen ad betalingsvej A11/E76 mod Pisa Nord. Vi kørte igennem et område, hvor der var

Solen bagte allerede ned fra en næsten skyfri himmel, da vi kl. 08.10 og 22 °C kørte ud gennem bommen og ned ad den stejle indkørsel, og videre ad en smal vej forbi beboelsen på bjergsiden. Et kort stykke meget stejlt (16 %) ned til den smalle gade, gennem den gamle bydel. Flere steder så smal at kun 1 bil kan køre ad gangen, så det er med at være forud seende. Jeg tager "hatten af for dem, der kører med campingvogn her-

Carrara marmor

mange planteskoler med større træer og buske. At det er et område med penge, kunne vi se, da der ved siden af vejen kørte 4 personer, med travheste og sulky. Vi kørte forbi Lucca, og videre mod Genova ad A12. Vi kørte igennem området Carrara, som er kendt for deres Marmor brud, og kunne også se store marmorblokke liggende på lagre på begge sider af Autostradaen. Videre gik det gennem flere tunneller, inden vi kørte fra mod Deiva Marina, hvor vi drejede ind på campingpladsen La Sfinge, hvor vi har været nogle gange, men her var alt optaget. Vi prøvede så campingpladsen skrå overfor, men med samme resultat. Vi gav ikke op, men fortsatte længere frem og var heldige, kl. 11.35 i 28 °C, at få os klemt ind på en plads 115 på camping Arenella. Småt men godt, og på herretoiletterne, var der kun "Stå-toilet" (Pedal-lokum). Til gengæld fik vi en stor op levelse på campingpladsens lille restaurant, som lå oppe på klippesiden. Her fik vi serveret Paccheri al Frutti di Mare, Fassona Fillet og Tiramisu. En oplevelse vi kan leve længe på!

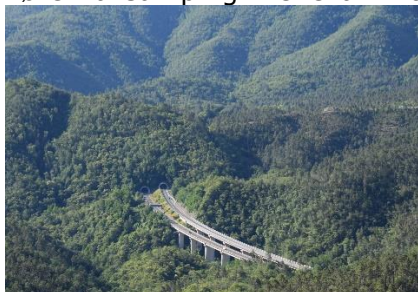
Paccheri al Frutti di Mare på Aranella

søndag, den 12. juni 2022 (Jeannes fødselsdag):

Etape 9: Deiva Marine til Lazise (I)

Ankomst: 63.011 km - Dagens etape: 252 km. Turen indtil nu: 2.758 km.

Da vi havde sat os for, at køre til Gardasøen uden at køre Autostrada, stod vi tidligt op, og kunne køre fra Camping Arenella kl. 08.00 i 18 °C. Vi kørte af små snoede veje op gennem bjergene, og

Udsigt fra turen

kunne se ned til Autostradaen, hvor vi kørte i går, dybt under os. Vi satte GPS'en til at finde en tankstation i en af de små byer, så vi kunne få tanket, og til en pris, der var 0,45 € billigere end på Autostradaen i går. Nu gik det igen op og ned, ud og ind med bjergkørsel i store skovområder, og vi snoede os op gennem Passo di Zentocroci, hvor det gik ned ad mod Parma. Det havde taget længere tid end, vi havde regnet med, idet vi vel kørte med en gennemsnitshastighed på ca. 30 km/t, så da vi kom ned fra bjerget, kodede vi GPS'en ind til at køre betalingsveje. Vi kørte nu på Autostrada A15 frem til Parma, hvor vi fort-

satte ad større landeveje ud gennem Po slettens landbrugsarealer. Snart nærmede vi os Gardasøen og kunne køre langs med Autostradaen Milano – Verona, og ved Peschiera del Garda, drejede vi mod Lazise, hvor vi var heldige, at få den sidste plads på Camping Fossalta. ACSI var suspenderet, men vi tog pladsen alligevel, idet også alle andre campingpladser ved Gardasøen også var fuldt booked. Vi blev placeret på et grønt areal i nærheden af restauranten, og kunne kl. 13.00 nyde en kold øl ved camperen i 30 °C. Vi nød eftermiddagen i skyggen ved camperen og med en gåtur ned til Gardasøen. Om aftenen blev det til en Pizza med øl på restauranten, og senere fortsatte vi nydningen under markisen indtil sengetid.

Camper med solafskærmning

mandag, den 13. juni 2022:

Vi blev i Lazise

Ved receptionen

Efter en lun nat kunne vi nyde morgenmaden under markisen foran camperen. Vi var vågnet op til skyer over os, men i løbet af en times tid var de næsten forduftet, og snart skinnede solen fra en skyfri himmel. Hen ad formiddagen startede vi cyklerne, og kørte ind til Peschiera del Garda på stien langs Gardasøens bred. Inde midt i den gamle bydel gik vi en kort tur, inden vi blev enige om, at der var alt for mange mennesker. Vi syntes ikke det var sjovt, at gå byvandring, som var man i kø, så vi besluttede os for at finde et supermarked på vejen hjem. Jeg fik æren af at gå ind i Air-Con kølede "Famila", og her var der også kø, for at komme rundt i butikken. Jeg fik heldigvis fundet det, vi havde brug for, og efter det var læsset i

Boris efter bad

cykelkurv og -taskerne kunne vi køre tilbage til Camperen, hvor vi slappede af resten af dagen.

Cykeltur i Peschiera del Garda

Boris stjæler fars stol

Aftenhygge ved Gardasøen

tirsdag, den 14. og onsdag, den 15. juni 2022:

Vi blev i Lazise

Turbåd på Gardasøen

Begge dage skinnede solen fra en skyfri himmel, så det blev mest til afslapning i nærområdet, dog med en cykeltur om formiddagen. Vi havde besluttet os for at turene skulle være til Bardolino og den anden dag til Lazise. Desværre var det dårlig planlægning efter vores mening, idet vi, på første dagens tur langs Gardasøen til Bardolino, måtte midt gennem markedet i Cinsano. Da vi først var gennem menneske mylderet, kunne vi slappe af på cykelturen til Bardolino, hvor vi kørte lidt rundt i byen inden vi igen satte kursen mod Lazise. På hjemturen nød vi en Aperol Spritz i Lazise ud for indkørslen til den kommunale campingplads, inden vi kørte hjem til Camperen. Dagen efter

var det så cykeltur ind til Lazise, for at gå rundt i byen, men allerede på vej ind mod byen kunne vi se, at vejen var fyldt med biler i kø, og der var mange gående og cyklende på cykelstien ned mod Lazise. Da vi drejede ind på cykelparkeringen ved bymuren, fik vi et mindre chok for cykelparkeringen var allerede fyldt op, så vi måtte stille cyklerne ved de mange andre på græsplænen. Vi gik gennem bymuren og ned mod havnen, men ak og ve, her var også marked og folk gik som "sild i en tønde", og da vi absolut ikke er til "gedemarked og skubben og puffen", så vi gik hen til næste vej, som kunne lede os tilbage til cyklerne, så vi kunne komme hjem til Camperen og stressede af. Ærgerligt, at vi ikke havde byttet om på de 2 ture, så havde vi kunnet nå at nyde Lazise, som vi holder meget af.

Cykelparkeringen i Lazise

Udsigt mod Bardolino

Så er vi klar

Lazise

Marked i Lazise

torsdag, den 16. juni 2022:

Etape 10: Lazise via Prutz, via Rothenburg til Uffenheim

Ankomst: 63.683 km - Dagens etape: 672 km. Turen indtil nu: 3.430 km.

På vej gennem Sydtyrol

Vi kørte fra camping Fossalta kl. 07.10 i 23 ° og kørte ned til Lazise, hvor vi drejede af for køre mod Trentino og Bolzano ad ikke betalingsveje. Vi nød de grønne omgivelser langs vejene med vin og frugttræer og bjergene i baggrunden. Flere steder var bjergsiderne ikke i baggrunden, men helt ud til vejen. Ved kørte udenom Trentino, gennem udkanten af byen og snart var vi fremme ved Bolzano, hvor vi skulle tværs igennem betalingsanlægget for Brenner motorvejen. Vi slap let igennem, og nød at det er bygget om i forhold til første gang vi kørte mod Reschenpass.

Trafikken gled let på motorvejen mod Merano, hvor vi til gengæld kom ind til kø hvor motorvejen sluttede, og vi skulle videre op mod passet. Vi har altid været i kø på de første kilometer, hvor vi bl.a. skal gennem et par tunneller, forbi et salgsområde og igennem nogle signalanlæg. Efter vi var kommet igennem de første par byer gled trafikken let, selv om der også senere kom nogle stop i forbindelse signalanlæg eller når biler drejede mod venstre. Ved Sluderno var der et større vejarbejde med kø på ruten, så GPS'en foreslog, at vi tog en genvej for at spare tid. Vi kørte ned til Glorenza, hvor vi skulle vente på en Camper, som ikke rigtig turde køre igennem byporten med en frihøjde på 2,8 m. Da den var igennem, kunne vi køre igennem den smalle byport, og da vi kun er 2,76 m høj, kunne vi "sagtens" komme igennem. Efter lidt brostenskørsel kørte vi ud gennem endnu en byport, som var noget højere, og snart

På vej mod Østrig

Rundkørsel i Sydtyrol

kunne vi komme ud gennem et signalanlæg til ruten mod Reschenpass. I regnvejr snoede vi os nu op gennem nogle hårnålesving, og kunne snart passere Reschenpass i 13 °C. Lidt af et kuldechok i forhold til 33 °C tidligere i Italien. På vej ned fra Reschenpass, så vi en bil, der havde kørt for hurtigt på de våde veje, så han havde snurret og holdt med bagenden et stykke op ad en græsskråning. Nu var det holdt op med at regne, mens vi snoede os ned i Østrig med kursen mod Prutz. Fremme ved Aktiv camping Prutz kunne vi konstatere, at alt var fyldt op, selv pladserne de kun bruger om vinteren, så vi var nødt til at køre videre for at finde noget andet. (I Østrig og Tyskland er der helligdag, så de holder fri i denne uge, og derfor har vi set mange tyskere og østrigere på turen). Trist for vi havde glædet os til at besøge Samnaun dagen efter, men sådan gik det ikke. Vi besluttede os for, at vi sætte kursen mod næste planlagte stop på turen, og kørte ad ikke betalingsveje op mod Fernpass. Det gik fint uden den store trafik indtil nogle få kilometer før Fernpass, hvor trafikken gik i stå (Stop and Go) Det viste sig at være en bil, der var gået "død" på vej op mod Fernpass, og da der ikke er plads ud over de 2 kørebaner, så må man skiftes til at køre forbi. Vel over Fernpass gled trafikken igen og vi kunne holde en lille interimistisk frokostpause kl. 14.45 på vej ned mod tunnelen ved Füssen, som er grænsen til Tyskland. Da vi kom ud af tunnelen, skulle vi ind gennem en kontrol det tyske politi havde sat op, men vi fik "Thumps up" og kunne fortsætte mod nord. Nu gik det op gennem Algäu uden problemer på Autobahnen, og ved Rothenburg ob der Tauber kørte vi af for at se, om der var plads til os på camping Tauber Romantik, men både den og Tauber Idyll var fuld besat. På Tauber Idyll foreslog de, at vi kørte til Campingpladsen i Uffenheim, for de havde talt sammen tidligere og her skulle være plads. Vi satte kurs mod Uffenheim, og kunne kl. 19.00 parkere Camperen på plads 25a, hvor vi slappede af til vi trætte gik i seng.

Burg Ehrenberg – Highline 179 m lang og 114 m høj

fredag, den 17. juni 2022:

Etape 11: Uffenheim til Kitzingen (D)

Ankomst: 63.716 km - Dagens etape: 33 km. Turen indtil nu: 3.463 km.

Smart sanitært uderum

gennem Marktbreit hvor Onkel Erik og Tante Karin altid holdt ferie. En flot gammel by, men vi kørte ad omfartsvejen og kunne kl. 10.30 i 22 °C vælge en plads ned mod floden Main. Her nød vi det hele dagen i solen, som ikke var så varm, som vi havde haft det i Italien. Jeg afbrød dog nydningen for at tage cyklen til Edeka for at hente nogle fornødenheder, så som vand og lidt til aftensmaden. Vel tilbage ved camperen, blev cyklen sat på stativet, og vi kunne fortsætte nydningen resten af dagen i hhv. sol og skygge.

Efter en god nats søvn vågnede vi op udhvilede, og kunne nyde morgenmaden i det dejlige vejr. Temperaturen var lige tilpas efter lang tid med varme morgener. Klokken 10.15 kunne vi køre fra den dejlige mindre campingplads ved friluftsbadet i Uffenheim og køre ud på denne turs korteste etape til Kitzingen. Vi havde besluttet os for at køre til den dejlige Stellplatz ved Main, så vi kunne få en afslapningsdag, men inden skulle vi lige et smut forbi en tankstation i Uffenheim, så vi kunne få fyldt op med diesel. Nu gik det videre mod Kitzingen, og vi kørte

Udsigt fra Camperen i Kitzingen

lørdag, den 18. juni 2022:

Etape 12: Kitzingen til Göttingen (D)

Ankomst: 63.983 km - Dagens etape: 267 km. Turen indtil nu: 3.730 km.

Farvel til Kitzingen Stellplatz am Main

Klokken 08.20 kørte vi ud fra den dejlige stellplatz ved floden Main i Kitzingen, og satte kursen mod A7, hvor vi drejede mod nord, og vi kunne på km-skiltene i vejsiden følge med i hvor mange kilometer, der er til den danske grænse. Karin fandt BR1 på radioen med god "gammel musik" og pludselig kunne vi køre over "Grenzwaldbrücke", og nu var vi så i Hessen. Det må være fordi der næsten ingen lastbiler var på vejen, mon de holder tidlig fri? Vi fortsatte op gennem Hessen og kunne stadig høre BR1's dejlige musik. Vi kørte ind i Kasseler Berge, stadig med få lastbiler. Kassel gled forbi, og snart kunne vi køre ind i Niedersachsen. Nu måtte vi skifte radioprogram til NDR1, og kunne høre at de undrede sig over, at de ikke kunne melde om køer på vejene. Efterhånden kom der flere lastbiler, men slet ikke som det plejer, for ind imellem kunne vi ikke se en lastbil hverken fremad eller i bakspejlet. Sådan gik hele turen indtil vi ved Göttingen drejede fra for at finde frem til Wohnmobilstellplatz Göttingen, hvor vi kl. 12.10 i 30 °C fandt en plads med delvis skygge og græs foran camperen, hvor vi kunne stille vores bord og stole op. Resten af dagen nød vi på Camperpladsen og udforskede nærområdet. Det blev vores varmeste dag på turen med 35 °C i skyggen, så ud over at se på nærområdet, havde vi kun energi til at blive i skyggen ved camperen.

Goddag til SüdSee Stellplatz

søndag, den 19. juni 2022:

Etape 13: Göttingen til Wietzendorf (D)

Ankomst: 64.186 km - Dagens etape: 203 km. Turen indtil nu: 3.933 km.

Sporvogn i Hannover

Klokken 08.30 kunne vi, i 28 °C og klart solskin, forlade den fine Camperplads i Göttingen. Karin været i gang med en gang let rengøring, så vi ikke risikerede støvallergi på turen. Vi valgte, at køre til Süd-See Camp uden at køre på Autobahn, da vi havde god tid. GPS'en skrev at det var 2 km kortere, og at det vil tage 35 minutter længer end på Autobahn. Vi nød turen gennem det flotte landskab, og en anden fordel ved at køre Bundesstrasse er træerne langs vejene giver skygge. På Autobahnen bager solen bare ned. Kl. 09.50 holdt vi en lille rast i delvis skygge, så Boris kunne blive luftet, inden vi fortsatte turen mod Hannover. Her kørte vi gennem forstæderne, og et stykke langs med sporvognene, inden vi kørte ud af byen og hen over Autobahnen for at komme over på østsiden af A7. Vi havde det meste af turen kørt på B3, og nu var vi igen på B3, det meste af vejen til Camperpladsen ved Süd-See Camp, hvor vi kl. 12.25 fik parkeret på samme plads, som vi har holdt på før. Vejret var dejligt med 21 °C og solskin - Dejligt, at det var køligere end tidligere dage. Vi slappede af, snakkede lidt med "naboerne" og efter vi havde været i bad, gik vi op på restauranten, Pier One for at få lidt aftensmad, inden det var tid til Aften-nydningen inden sengetid.

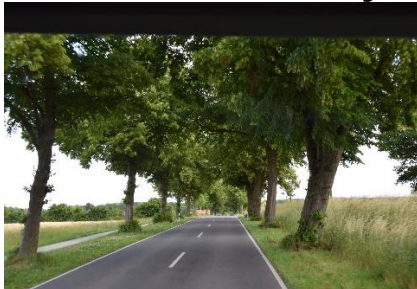

SüdSee Camp

mandag, den 20. juni 2022:

Etape 14: Wietzendorf til Flensburg (D)

Ankomst: 64.441 km - Dagens etape: 225 km. Turens længde i alt: 4.188 km.

Undervejs

Efter en kraftig regnbyge i nat, var luften frisk, da vi stod op til 15 °C og skyet vejr. Klokken 08.30 kørte vi ud på turens sidste etape, hvor vi havde besluttet ikke at køre på Autobahn frem til Hamburg. Det blev en fantastisk flot tur gennem et landskab med træalleer og skove, og helt uden at køre gennem vejarbejder og kø-trafik. Vi havde sat kursen til at køre os over broerne i Hamburg, og her ændrede vi på GPS'en til at tillade Autobahn. Vi blev ledt gennem Hamburg og smertefrit ud til A7 ved Stellingen. Vi har sluppet udenom problemerne ved Elbtunnel, og de "Bumpede betonveje" nord for Hannover, så vi kørte

Vi kører over NordOstSee Kanal

hele dagen med et smil på læben, og selv ikke et par regnbyger kunne viske det af. Vi nød turen op mod Flensburg, og ca. 10 km før vi skulle dreje fra, så vi 3 storke, der fandt føde på en græs-
mark i styrtende regnvejr. Det trak smilet lidt mere op, og kl. 13.00 kunne vi køre ind ved IMC,
og bytte Camperen om med bilen. Efter lidt oprydning og omlæsning kunne vi køre det sidste
stykke hjem til Nordborg, hvor vejret tillod, at vi kunne slappe lidt af, og nyde haven.

Indtryk fra turen gennem Hamborg

Tak for turen 🙏: Det var en fantastisk dejlig tur, hvor vi fik slappet af og nydt hinanden. Boris er en dejlig hund, at have med. Han nyder det hver gang vi kommer frem. En rigtig Campinghund.

Leben ist zu Kurz für "Irgendwann"

Livet er for kort til "Engang"

Sådan erindret –
Ejlif S. Petrat-Laursen

For gammel til at arbejde,
for ung til at dø,
tilpas til at rejse 😊

©2022 PetratsOnTour@gmail.com

Se flere rejsebeskrivelser her:
<http://Petrat.dk>

Lev livet NU!

